

3. Horus Pabeci filius Alexandrinus.

Jahrbb. des Vereins von Alterthumsfreunden im Rheinlande
V. und VI. p. 317. inscript. 95.

HORVS· PABEC || I· F· — AL || EXSANDRIN || VS

Nomen *Pabeci* Aegyptiacum est, et ex articulo poss. masc. *Pa* (Coptice Π&) et nomine *Bec* (Copt. BHΘ, seu BH Χ) i. e. accipiter, compositum; accipiter autem praecipuum Dei Hori (Apollinis Aegyptiorum) symbolum. Quin et accipitris imagine in monumentis hieroglyphicis *Horus* praecipue indicatur. Cf. ann. mea ad Horap. Hierogl. I. 6. p. 148. Significat igitur *Pabec* (Copt. Π&—BHΘ) accipitri (i. e. *Horo*) devotum, τὸν τοῦ Ὁροῦ, qui *Horo* (Apollini, sive soli, cf. ann. ad Horap. Hierogl. I. 17. p. 217. seqq.) sese devovit. Sic *Paësis*, qui Isidi; *Pamonthes*, qui Montho; *Pasemis* et *Pacemis*, qui Semo (seu Kemo, Herculi Aegyptiorum); *Pachnubis*, qui Chnumi sacer, devotus est. Sed inprimis comparanda nomina: *Paübis* seu *Poübis*, qui ibidi (i. e. Thoth, sive Mercurio Aegyptiorum) devotus est, et *Paör* Πάωρ, *Pahor*, qui *Horo* sese devovit. Idem illud *Bec* cernitur etiam in nomine *Apollohex*, sive *Apollobeehes*, quod apud Plinium H. N. XXX. 2. memoratur, quodque ex Graeco Apollinis et Aegyptiaco accipitris nomine compositum. Mutata compositionis ratione ex Aegyptiaco Hori, et Graeco Apollinis nomine, conflatum *Horapollo*, i. e. *Horus Apollo*. In eiusmodi compositionibus, Copticum *Pa* (Π&) respondet fere τῶ γβγ in nominibus Phoeniciis; in inscriptione illa Graeca et Phoenicia, Athenis reperta, legitur γβδτנת, *Aba-Tanat*, proprie *Servus* deae *Tanat* (i. e. Artemidos Phoenicum), quod in textu inscriptionis Graeco vertitur Ἀρεμίδωρος.

Mus. antiq. publ. Neerland. Lugd. Batt.

Kall. April, CIΘIΘCCCXXXV.

Dr. Leemans.